

HET BEGRIP “MEDAILLE” – EN WAT MAAKTEN ONZE MEDAILLEURS IN 2012/2013?

LUC VANDAMME

Laten we het eerst eens worden over de juiste benaming: medaille (België) of **penning** (Nederland). En om de eeuwige verwarring met een ereteken te vermijden lijkt de Nederlandse term, de penning, mij het best. De term **medaille** lijkt mij meer een overkoepelende term voor o.a. een penning, een plaketaal, een klein sculptuur, enz... Maar hierover later meer!

Penningkunst is **één van de minst gewaardeerde kunsten**, men heeft te weinig oog voor de artistieke waarde. Een penning is immers een beeldhouwwerk met enorme beperkingen: en een klein werkvlak en een zeer beperkt reliëf. Voordeel: het **handformaat** zorgt ervoor dat dit kunstwerk draagbaar is en men er dus op elk ogenblik kan van genieten. Men moet zich niet verplaatsen naar een museum of entreegeld betalen... men heeft zijn eigen collectie!

Waaruit bestaat het volle genot van een penning? Ze in de hand houden, haar karakter voelen, de dikte, de doormeter, haar gewicht en ze kunnen omkeren om de volle zin ervan te begrijpen. Een penning is de uiting van een innerlijke spanning in de sterkst gebalde vorm.

Een medailleur moet **van alle markten thuis zijn**. Hij moet een grondige kennis hebben van de beeldhouwkunst, graveerkunst, metaalbewerking, materialen, en moet een letterkunstenaar zijn.

En hij moet rekening houden met de begrenzing van de ruimte, fantasie en beheersing hebben, zijn gedachten kunnen synthetiseren in een bepaalde vorm. Hij moet zich afvragen: wat is het essentieelste motief? Welke attributen en/of symbolen kan ik hiervoor vinden en hoe kan ik deze linken aan de voorzijde? Hij moet m.a.w. **een straffe gast zijn!**

Enkele **uitspraken**:

Een penning is een penning als de kunstenaar zegt dat het een penning is (Piet ESSER).

De kwaliteit van een penning hangt af van de kant die je nu niet ziet (Karel SOUDIJN).

De betekenis moet niet in één enkele oogopslag te vangen zijn, maar pas duidelijk worden bij het telkens weer omkeren (Karel SOUDIJN).

Un chef d'œuvre est de toute nécessité une chose simple (A. RODIN).

Tout mettre, mais en mettre le moins possible (F. BRIGAND).

La médaille est à la sculpture ce que le poème est au roman (Orlando P. ORLANDINI).

Bent u geïnteresseerd in het vervolg van dit artikel?

Contacteer dan het EGMP voor de aankoop van het Jaarboek.